

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (descriptive study) เพื่อศึกษาความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นักเรียนชนเผ่าในโรงเรียนมัธยมศึกษาโอกาส โดยทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนมัธยมศึกษาชายโอกาส สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ อำเภอแม่ลา น้อย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 182 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้และทัศนคติ เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ประกอบด้วย 3 ส่วน ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ส่วนที่ 3 ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แล้วนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ ความตรงเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาจำนวน 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงเนื้อหา (content validity index) เท่ากับ 0.89 แล้วนำเครื่องมือที่ได้ทดลองใช้ในกลุ่มนักเรียนชนเผ่า อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 20 คน และนำมาทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละชุด โดยแบบวัดความรู้ใช้วิธี คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson: KR 20) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 แบบสอบถามทัศนคติใช้วิธีสัมประสิทธิ์แบบอัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศหญิง ร้อยละ 52.7 และเพศชาย ร้อยละ 47.3 โดยมีอายุเฉลี่ย 15.37 ปี เป็นช่วงวัยรุ่นตอนกลาง (อายุ มากกว่า 15-18 ปี) ร้อยละ 78.0 ประกอบด้วยเผ่า กระเหรี่ยง ร้อยละ 71.4 ลัวะ ร้อยละ 22.0 และม้ง ร้อยละ 4.9 โดยมีระดับเฉลี่ยเกรดเฉลี่ยเท่ากับ 2.21 โดยมีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.01-2.00 (ตารางที่ 1) ร้อยละ 44.5 สถานภาพสมรสของบิดามารดาพบว่า อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 94.0 และเป็นหม้าย ร้อยละ 4.4 พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 67.0 พักหอพัก ร้อยละ 24.7 และได้รับค่าใช้จ่ายต่อเดือนน้อยกว่า 100 บาท ร้อยละ 75.8 การได้รับเงินค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 117.07 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 173.35 ค่าสูงสุดเท่ากับ 1,000 บาท ค่าต่ำสุดเท่ากับ 0 บาท (ตารางที่ 2) ใช้เวลาว่างในการช่วยพ่อแม่ทำงาน ร้อยละ 71.4 เล่นกีฬา ร้อยละ 48.4 ดูทีวี ร้อยละ 34.6 ไม่มีรถจักรยานยนต์ใช้ ร้อยละ 62.6 และ ส่วนใหญ่ไม่มีโทรศัพท์มือถือใช้ ร้อยละ

94.5 (ตารางที่ 3) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังไม่มีแฟน ร้อยละ 90.1 เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 2.7 ในผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ พบว่า ร้อยละ 80 ใช้ถุงยางอนามัย กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 65.9 เคยได้รับความรู้เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จากแหล่งต่างๆ โดย ได้รับความรู้จาก วิทยุ ร้อยละ 65.9 รองลงมา ได้รับความรู้จากครู ร้อยละ 58.8 และ ได้รับความรู้ จากทีวี ร้อยละ 30.2 (ตารางที่ 4) ตามลำดับ

2. ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับดี โดยมีคะแนนเฉลี่ย 15.66 (ตารางที่ 5) จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และเมื่อจำแนกตามระดับความรู้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ร้อยละ 59.3 มีคะแนนความรู้อยู่ในระดับดีมาก และ ร้อยละ 20.9 (ตารางที่ 5) มีคะแนนความรู้ในระดับดี

3. ทักษะเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา มีคะแนนทักษะเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยรวมอยู่ในระดับดี โดยมีคะแนนทักษะเฉลี่ย 2.80 (ตารางที่ 7) จากคะแนนเต็ม 3 คะแนน และเมื่อจำแนกตามระดับทักษะ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 80.20 มีคะแนนทักษะอยู่ในระดับดี และ ร้อยละ 19.8 (ตารางที่ 7) มีคะแนนทักษะอยู่ในระดับปานกลาง

การอภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาความรู้และทักษะเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชนเผ่าโรงเรียนมัธยมชาย ผู้ศึกษาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความรู้อยู่ในระดับดี อธิบายว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยเรียนในสถานศึกษา ซึ่งปัจจุบันในสถานศึกษาทุกแห่งจะต้องมีการให้ความรู้แก่นักเรียน ในเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สื่อต่างๆ มีเป็นจำนวนมาก ถึงแม้ว่าจะเป็นชนเผ่า แต่สื่อประชาสัมพันธ์ก็สามารถเข้าถึงได้ ดังแสดงจากข้อมูลที่พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 65.9 (ตารางที่ 4) ได้รับความรู้ผ่านวิทยุ และ ร้อยละ 58.8 ได้รับความรู้ผ่านครู สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง ความรู้ ความคิดเห็น พฤติกรรมเกี่ยวกับเพศศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ของวิจิตร ศรีสุพรรณและคณะ (2533)

พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี และพบว่าแหล่งข้อมูลที่สำคัญคือ ครู นิตยสาร ตำรา วิดีทัศน์ และเพื่อน ตามลำดับ (วิจิตร ศรีสุพรรณ และคณะ, 2533)

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 78.0 (ตารางที่ 1) ยังเป็นวัยรุ่นตอนกลางที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเพศที่สมบูรณ์ทั้งเพศหญิงและเพศชาย ซึ่งส่งผลให้เกิดความอยากรู้ อยากเห็น เกี่ยวกับเพศตรงข้าม ประกอบกับวัฒนธรรมประเพณีของชนเผ่า ซึ่งค่อนข้างจะให้อิสระในเรื่องเพศ เช่น ชาวม้งจะสามารถมีคู่ได้เมื่ออายุประมาณ 14-16 ปี ทำให้ประชากรในการศึกษาคั้งนี้มีความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับดีถึงดีมาก

เมื่อพิจารณาความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศออกเป็นรายด้าน คือ การมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุยังน้อย การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ การดื่มสุราและการใช้สารเสพติด การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยและการมีคู่นอนหลายคน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ในทุกด้าน เช่น ตอบถูกเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ ต้องใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ร้อยละ 95.1 ตอบถูกเรื่องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกลงทางเพศทำได้โดยการออกกำลังกาย ร้อยละ 91.2 แต่ยังมีบางเรื่องที่ยังมีความรู้ไม่ถูกต้อง เช่น ร้อยละ 69.8 (ตารางที่ 6) ที่ตอบผิด เกี่ยวกับสารเสพติดมีฤทธิ์ข้างเคียงคือ ความต้องการทางเพศลดลง ซึ่งแตกต่างจากศึกษาของ ชลธิชา เรื่องยุทธวิธีการณ์ และคณะ (2546) เรื่องพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการแพร่กระจายเชื้อ เอช ไอ วี ในกลุ่มเยาวชนที่ใช้ยาเสพติด ทั้งชนิดฉีด และกิน หรือสูบ พบว่าวัยรุ่นและเยาวชนส่วนใหญ่ยอมรับว่าการเสพยาเสพติด ทำให้มีความกล้ามากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ใช้ยาบ้า ยอมรับว่า ยาบ้ากระตุ้นความรู้สึกลึก และความต้องการทางเพศมากขึ้นกว่าปกติ นอกจากนี้ ผู้ติดยาเสพติดบางคนมีความเข้าใจผิดว่า การใช้สารเสพติดจะทำให้มีอารมณ์ทางเพศสูง เมื่อเสพยาแล้ว จะเกิดความคึกคะนอง ขาดความระมัดระวัง จึงไม่ได้ป้องกัน ทำให้มีโอกาสติดเชื้อมากขึ้นและสามารถแพร่เชื้อจากคนไปสู่คู่นอนได้ (ชลธิชา เรื่องยุทธวิธีการณ์ และคณะ, 2546) ความรู้ที่ไม่ถูกต้องจากการศึกษาคั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า การใช้สารเสพติด ยังมีอยู่ในสังคมของชาวเขาอยู่บ้าง จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาไม่มีความรู้ถึงโทษและอันตรายของสารเสพติด ซึ่งถึงแม้ว่ารัฐบาลจะได้มีนโยบายประกาศสงครามในการปราบปรามยาเสพติด แต่ความรู้เรื่องโทษและอันตรายของสารเสพติดต่อความต้องการทางเพศ ยังไม่ค่อยจะกล่าวถึง นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 59.3 (ตารางที่ 6) ตอบผิดในเรื่องถุงยางอนามัยสามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ 100% ซึ่งเป็นความรู้ที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย เพราะหากผู้ใช้ถุงยางอนามัย ไม่ถูกวิธี หรือถุงยางอนามัยหมดอายุ เสื่อมคุณภาพ ก็จะไม่สามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ 100%

2. ทักษะคดีเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติอยู่ในระดับดีอธิบายได้ว่า วัฒนธรรมและของชนเผ่าพื้นที่สูงยังคงมีการยึดถือและปฏิบัติอยู่ เช่น การมีผัวเดียว

เมื่อยังเด็ก และการไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ของเผ่าลัวะและกระเหรี่ยง จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 94.0 บิดา มารดามีสถานภาพสมรสที่อยู่ด้วยกัน และ ร้อยละ 67 (ตารางที่ 2) พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ซึ่งครอบครัวเป็นสถาบันแรกในการปลูกฝังค่านิยมความเชื่อ บุคลิกภาพแก่เด็ก โดยการเรียนรู้และเลียนแบบอย่างจากบิดามารดา ค่านิยมทางเพศที่ครอบครัวปลูกฝัง เรื่องขนบธรรมเนียมและประเพณีที่ถูกต้อง กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนซึ่งถือว่ามีความสำคัญอันดับสองรองจากครอบครัวในการปลูกฝังค่านิยมเรื่องเพศแก่เด็ก ซึ่งในปัจจุบันมีการให้ความรู้เรื่องเพศผ่านหลักสูตรวิชาต่างๆ เช่น สุขศึกษา สังคมศึกษา เป็นต้น โดยเน้นเรื่องการเรียนรู้วิถีชีวิต การเจริญและพัฒนาการทางเพศ การติดต่อกับเพศตรงข้าม การมีครอบครัว การอยู่ร่วมกันในสังคม และครูสามารถถ่ายทอดความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ บทบาทหน้าที่ทางเพศที่เหมาะสมแก่เด็ก (นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคณะ, 2540) รวมทั้งปัจจุบันได้มีกระแสวัฒนธรรมความเชื่อจากนอกชุมชนแพร่เข้าไปในชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ กัน เช่น การเข้าไปขององค์กรของรัฐ ศาสนา และมีการคมนาคมสะดวกขึ้น มีการรับข้อมูลข่าวสารจาก วิทยุ โทรทัศน์ เข้าสู่ชุมชน (อิทธิพล เหมหงส์, 2545) ซึ่งเป็นตัวการในการถ่ายทอดความรู้และค่านิยมแก่วัยรุ่นได้เป็นอย่างมาก เนื่องจากมีความคล่องตัว รวดเร็ว และให้ข้อมูลข่าวสารได้เร็วทันใจ (นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคณะ, 2540) ทำให้กลุ่มตัวอย่างได้รับความรู้ผ่านวิทยุ ร้อยละ 65.9 ได้รับความรู้ผ่านโทรทัศน์ ร้อยละ 30.2 ได้รับความรู้ผ่านทางโปสเตอร์ ร้อยละ 28.6 (ตารางที่ 4) และ ได้รับความรู้ผ่านทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ร้อยละ 14.8 (ตารางที่ 4) ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้เวลาว่างในการช่วยพ่อแม่ทำงาน ร้อยละ 71.4 (ตารางที่ 3) จึงไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 97.3 (ตารางที่ 4)

เมื่อพิจารณาทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ในทุกด้าน เช่น ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนทัศนคติโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดี มากที่สุดในเรื่อง วัยรุ่นไม่ควรมีคู่นอนหลายคน คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.57 และการมีแฟนในวัยรุ่นไม่จำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์ คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.47 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ วัฒนธรรมประเพณีของชนเผ่า เช่น เผ่าลัวะและกระเหรี่ยงที่ให้ความสำคัญกับการมีผัวเดียวเมียเดียว ไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และหากมีการสมรสก่อนแต่งงาน ถือเป็นข้อห้ามและถูกรังเกียจถึงขั้นปรับไหม และมีความเชื่อว่า จะทำให้ผีเจ้าที่ขุ่นเคืองต่างจากการศึกษาของ อุษณีย์ สิริรัตน์วัฒนกุล (2549) เรื่องการให้การศึกษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด พบว่ากลุ่มเด็กมีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูงขึ้นและมีเพศสัมพันธ์ขณะที่อายุยังน้อย โดยเฉพาะนักเรียนอาชีวศึกษาชาย พบว่า ร้อยละ

30.4 มีแฟนหรือคนรักและนักเรียนชายทุกคนที่มีแฟนหรือคนรัก (ร้อยละ 100) มีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรัก (อุษณีย์ สิริรัตนวัฒน์กุล, 2549)

ด้านทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ขายบริการ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติอยู่ในระดับดี โดยมีทัศนคติที่ไม่เห็นด้วย เกี่ยวกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ขายบริการเป็นการผ่อนคลายทางเพศ คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.53 และการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ขายบริการทางเพศเป็นเรื่องธรรมดา คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.43 (ตารางที่ 8) อธิบายได้ว่า ความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุในพื้นที่สูงยังมีไม่มาก เช่น ไม่มีสถานเริงรมย์ที่ขายบริการทางเพศ ประกอบกับกลุ่มประชากรอาศัยอยู่กับบิดามารดาเป็นส่วนใหญ่ จึงยังไม่มีประสบการณ์และความคิดเกี่ยวกับการใช้บริการทางเพศ

ด้านทัศนคติต่อการดื่มสุราและใช้สารเสพติด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนทัศนคติอยู่ในระดับดีเช่นกัน โดยมีความเห็นว่า การดื่มสุราจนเมามาย อาจทำให้มีเพศสัมพันธ์ที่ขาดการป้องกันได้ คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.52 (ตารางที่ 8) อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์ และการใช้สารเสพติด พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 40.1 เห็นว่าการดื่มสุราทำให้วัยรุ่นกล้าแสดงออก และ ร้อยละ 23.1 เห็นด้วยว่าการดื่มสุราเป็นการแสดงออกถึงความเป็นผู้ชาย (ตารางที่ 8) ซึ่งเป็นทัศนคติที่อาจจะทำให้เกิดมีพฤติกรรมที่เสี่ยงตามมาได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในปัจจุบันสื่อโฆษณาทางวิทยุ โทรทัศน์ยังมีการนำเสนอประชาสัมพันธ์การใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ ทำให้กลุ่มวัยรุ่นเห็นเป็นแบบอย่าง เกิดทัศนคติและต้องการเลียนแบบ แม้ว่าจะเป็นชนเผ่า การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ ก็สามารถเข้าถึงได้ สอดคล้องกับการรายงานข้อเสนอแนะเชิงนโยบายกระทรวงสาธารณสุข (2549) พบว่ากลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และกลุ่มนักเรียนระดับอาชีวศึกษา มีแนวโน้มการดื่มแอลกอฮอล์สูงขึ้น ในขณะที่อายุน้อย (อายุเฉลี่ย 12 ปี) (กระทรวงสาธารณสุข, 2549) ส่วนประสบการณ์ใช้สารเสพติดในกลุ่มนักเรียนมีสูงจนถึง ร้อยละ 24.42 ของจำนวนที่สำรวจทั้งหมด โดยสารเสพติดที่นิยมใช้มากที่สุด คือ กัญชา กระท่อม ยาบ้า กาว ทินเนอร์ ยาเค หรือยาอี ตามลำดับ และจากการศึกษาของ ชลธิชา เรื่องยุทธศาสตร์และคณะ (2546) เรื่องพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการแพร่กระจายเชื้อ เอช ไอ วี ในกลุ่มเยาวชนที่ใช้ยาเสพติด ทั้งชนิดฉีด และกิน หรือสูบ พบว่า วัยรุ่นและเยาวชนส่วนใหญ่ยอมรับว่าการเสพยาเสพติดทำให้เกิดความกล้ามากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ใช้ยาบ้ายอมรับว่ายาบ้ากระตุ้นความรู้สึกและความต้องการทางเพศมากขึ้นกว่าปกติ (ชลธิชา เรื่องยุทธศาสตร์ และคณะ, 2546) ส่วนการศึกษาของ สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (2548) พบว่าการใช้สารเสพติดบางประเภทที่มีผลในการกระตุ้นพฤติกรรมทางเพศ เมื่อเสพยาแล้วก็จะไปมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนโดยขาดการป้องกัน จึงทำให้ติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ (สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์, 2548)

ด้านทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนทัศนคติอยู่ในระดับดี มากที่สุดเห็นด้วยกับควรใช้ถุงยางอนามัยกับคนรู้จัก คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.48 ไม่เห็นด้วยที่จะใช้ถุงยางอนามัยกับหญิงบริการเท่านั้น คะแนนเฉลี่ย 2.34 (ตารางที่ 8) แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่เหมาะสม เรื่อง การใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับความรู้ จากครู ร้อยละ 58.8 รวมถึงการรณรงค์ของหน่วยงานด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องถึงประโยชน์ของถุงยางอนามัย โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับความรู้จาก เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ร้อยละ 22.0 (ตารางที่ 4) อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างยังมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง โดยร้อยละ 63.8 เห็นด้วยและไม่แน่ใจว่า การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน เป็นการแสดงความไม่ไว้ใจกัน และร้อยละ 74.2 (ตารางที่ 8) เห็นด้วยและไม่แน่ใจว่า การที่เพื่อนเสนอให้มีการใช้ถุงยางอนามัย แสดงว่าเป็นหญิงสำส่อนทางเพศ สอดคล้องกับข้อมูลของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2547) ที่พบว่า วัยรุ่นหญิงคิดว่าถ้ามีเพศสัมพันธ์ด้วยความรักไม่ควรใช้ถุงยางอนามัย และวัยรุ่นชายจะไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนที่ไม่ใช่หญิงขายบริการ (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2547)

ด้านทัศนคติต่อการมีคู่นอนหลายคน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีทัศนคติที่ดี คะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับดี มากที่สุด ไม่เห็นด้วยว่า การมีคู่นอนหลายคนเป็นการแสดงถึงการเป็นคนมีเสน่ห์ คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.51 ซึ่งเป็นทัศนคติที่เหมาะสม เพราะวัฒนธรรมของชนเผ่าต่างๆ มักจะยึดถือเรื่องของการมีผัวเดียวเมียเดียว เช่น ชนเผ่ากระเหรี่ยง และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ ร้อยละ 71.4 เป็นชนเผ่ากระเหรี่ยง จึงทำให้วัฒนธรรมตามความเชื่อของชนเผ่ามีอิทธิพลต่อทัศนคติที่เหมาะสมต่อการมีคู่นอนหลายคน ในขณะที่วัยรุ่นชายในสังคมไทยปัจจุบันยอมรับการมีคู่นอนหลายคนเป็นเรื่องธรรมดา (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2547)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างบางส่วนยังมีความรู้ และทัศนคติไม่ถูกต้องเรื่องการใช้ถุงยางอนามัย การดื่มสุรา และการใช้สารเสพติด ดังนั้นบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงควรหาแนวทางในการให้ความรู้ และปลูกฝังทัศนคติที่ถูกต้อง เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่อาจเกิดขึ้นจากเรื่องดังกล่าว

2. เนื่องจากการศึกษาความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างที่เคยได้รับความรู้เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มากเป็นอันดับแรกจากทางวิทยุ ดังนั้นควรมีการส่งเสริมให้มีการจัดทำสื่อ หรือรายการทางวิทยุให้มากยิ่งขึ้น และ

ได้รับความรู้จากครูภายในโรงเรียนเป็นอันดับที่สอง ดังนั้นครูควรมีการให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากการให้ความรู้ยังไม่ครอบคลุมประชากรส่วนใหญ่ เพื่อที่จะให้กลุ่มประชากรที่ศึกษาซึ่งเป็นวัยรุ่นได้มีความรู้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เน้นเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในนักเรียนชนเผ่าเพิ่มมากขึ้น
2. ควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพเพิ่มเติม จะทำให้ทราบถึงข้อมูลเชิงลึก ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ตรงกับปัญหา
3. เปรียบเทียบ ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชนเผ่ามัธยมขยายโอกาส กับนักเรียนมัธยมศึกษาทั่วไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved